

Ljudje so nepoučeni glede brezposelne zavarovalnine. Tisoče jih je že zamudilo priliko

Columbus, O., 30. decembra. Država Ohio je pred tedni navela skoro celo armado uradnikov, ki naj postrežejo ljudem, ki so upravičeni do brezposelne zavarovalnine, toda očividno ljudje niso se poučeni o tej največji postavi.

V Clevelandu je bilo odprtih tem tednu 21 državnih uradov, kjer se brezposelni registrirajo za državno pomoč. V Clevelandu in okolici je nekako 6.000 oseb, ki so upravičene do brezposelne zavarovalnine, v prvih treh dnevih se jih oglasilo samo nekaj manj kot 5.000!

Država je dala radi te nevarnosti ljudi zapreti več svojih uradov in jih pustila samo dem se odprtih. Ako se bodo ljudje pozneje bolj zanimali do brezposelne zavarovalnine, do uradi zopet odprti.

Vzrok, da se ljudje ne registrirajo v tako obilni meri, kot je pričakovalo, pa leži tudi tem, ker je postava tako zapletena, da v mnogih slučajih

niti sami državni uradniki ne vedo, kdo je upravičen do zavarovalnine.

Vendar to ne bi smelo preplašiti ljudi, da se ne bi registrirali. Od dneva registracije pa do dneva, ko se bodo začela deliti prva izplačila, vzame tri tedne. Prej se registrirate, prej pridete na vrsto.

Četudi mogoče mislite, da ne boste dobili brezposelne zavarovalnine, pa se vseeno oglašite v pristojnem državnem uradu, kjer bodo vse potrebno zapisali. Ako se ne registrirate, ne boste dobili zavarovalnine, četudi ste do nje upravičeni.

Država Ohio ima danes nekako 360.000 ljudi, ki so brez dela in ki dobijo lahko brezposelno zavarovalnino. Država ima tozadevno v blagajni pripravljenih \$120.000.000. To vsoto so tekom dveh let vplačali delodajalci in delavci niso k temu ničesar prispevali. Za nadaljne nasvete se obrnite v glavni urad na 1243 W. 8d St. (Seneca Building).

Produkt avtomobilov v letu 1938 je bil ugoden

Detroit. — V letu 1938 se je Zedinjenih državah v raznih avtomobilskih tovarnah izdelalo 2.110.000 potniških avtomobilov in 525.000 truckov. Ti avtomobili predstavljajo vrednost \$1.630.000.000. Vendar produkt avtomobilov v letu 1938 ni dosegel števila v letu 1937 na novo zgrajenih avtomobilov. Bil je za 47 odstotkov manjši. Nekaj izrednega ogromno število ameriških avtomobilov, ki so bili lanskega leta povprečno zaposlenih v avtomobilski industriji Amerike.

Nepošten uradnik

Aretiran je bil W. L. Thompson, ki je paznik delovnih ur pri projekti v Mansfieldu. Thompson je bil posebne te slepar. V sporazumu je kakih 30 delavci, ki so imele svoje delo, da so "posodili" ena tudi njemu, nakar jih je prisil, da delajo pri WPA. Ko prišli čeki za plačilo, so si Thompson in "izposojeni" delavci delili denar.

V dvorani

Tajnica društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ se bo najela v spodnjih prostorih re šole sv. Vida noč med 6. in 7. uro v svrhu društvenih zabav. Seja društva se pa vrši v središču ob 5. uri.

Zopet doma

z bolnišnice v Youngstownu, to, se je vrnil Mr. Fr. Ivan-1241 E. 61st St. Rojaki ga naj lahko obiščejo na domu. pa hvala sem za obiske in da.

Na sejo

Članice podružnice št. 32 SZZ, ki se udeležijo seje, naj ob 7:30 v navadnih prostorih.

Rev. Coughlin prerokuje novo vojno

Detroit, 2. jan. — Rev. Chas. Coughlin je imel na novoletni dan znamenit radio govor, tekom katerega je poudarjal, da bo izbruhnila v Evropi v letu 1940 nova vojna. Svaril je Zedinjene države naj se nikar ne vtikajo v to vojno. — "Vseposod na svetu," je dejal Rev. Coughlin, "vidimo, da se narodi borijo ali pa pripravljajo za vojno, ko nastopi dan, ko se bo šlo za obstoj fašizma in komunizma na eni strani in za obstoj demokracije na drugi strani." Rev. C. Coughlin je nadalje povedal, da se Amerika vedno bolj približuje militarizmu. "Novo leto 1939," je rekel radio govornik, "je bilo vseposod pozdravljeno z vojaškimi fanfarami. Kljub temu pa imamo med seboj še vedno 12.000.000 brezposelnih! Ali naj jih pripravimo za krmo topov, ali naj jih žrtvujemo vojnemu molohu, ali pa gremo na delo in rešimo naš ekonomski problem tako, da bo imelo omenjenih 12.000.000 stalni zaslužek v miru in demokraciji?"

Licence za kolesarje

Pred nekaj tedni je mestna zbornica v Clevelandu naredila postavbo, ki zahteva, da morajo lastniki biciklov imeti licenco, ki velja 25c na leto. Smatra se, da je v Clevelandu 27.000 kolesarjev. Toda postavba ne bo šla v veljavo do 1. aprila, ker ne morejo prej urediti za administracijo potrebne urade.

Denar v bankah

Tekom leta 1938 so se denarne vloge v raznih clevelandskih bankah zvišale za \$32.000.000. Tudi denarne vloge v posojilnicah države Ohio so se tekom leta 1938 dvignile za \$14.000.000.

20-obljetnica

V sredo 4. januarja se bo ob 8. uri zjutraj brala v cerkvi sv. Vida sv. maša zadušnica za pokojnega John Muhiča v spomin dvajsete obljetnice smrti. Sporniki in prijatelji so prijazno vabljeni.

Dogodki ob nastopu novega leta

Vsi opazovalci dogodkov ob nastopu novega leta 1939 so mnenja, da bo letošnje leto, kar se tiče Amerike, mnogo bolj ugodno kot lansko. Koliko je resnice na tem, bodo znali povedati oni, ki bodo zdravi praznovali čez leto dni nastop leta 1940.

V splošnem je bilo, vsaj, kar se tiče Clevelanda, precej mirno ob nastopu novega leta. Opaziti je bilo le, da so ljudje letos nekoliko bolj praznovali, nekoliko več pili in imeli boljše zaupanje v bodočnost. Toda do izgrede, po bojev ali nasilnosti ni prišlo skoraj nikjer. Tudi naša naselbina, kolikor vemo, je bila zelo mirna, vendar vesela.

Kaj pa po ostali Ameriki in po svetu? Poglejmo, kaj nam pripovedujejo dnevne vesti tekom zadnjih dveh dni!

Tajnica dela, Mrs. Frances Perkins, poroča iz Washingtona za novo leto, da bo letošnje leto mnogo bolj ugodno za delavce kot lansko. Privatna industrija bo dobro oživela in zaslužek bo mnogo boljši kot v preteklem letu.

Predsednik Roosevelt je zaprisegel na novoletni dan novega generalnega pravdnika Zed. držav, v osebi Franka Murphya, bivšega guvernerja države Michigan, ki je bil pri zadnjih volitvah poražen za ponovno izvolitev. Mnogi očitajo predsedniku, da je storil veliko napako, ker je imenoval Murphya v tako važen urad, toda delavci so veseli, ker je bil Murphy vedno njih velik prijatelj.

Marija Glavič umrla

Ravno osem mesecev potem, ko je preminul njen soprog John je v ponedeljek 2. jan. umrla tudi njegova soproga Marija Glavič, rojena Skulj, stanujoča na 6210 Schade Ave., kjer se nahaja Glavičev dom že 21 let. Pokojna je umrla v Charity bolnišnici, kamor je bila že drugič odpeljana, da bi si z operacijo rešila življenje. Ranjka je bolehal za srčno boleznijo zadnjih 6 let, odkar je umrl soprog, je bolezen postala še hujša. Tekom boleznii sta ji plemenito stregla hči Mary in njen soprog George Jasko. Ranjka je bila doma iz Poznikove fars pri Velikih Laščah, odkoder je prišla v Ameriko pred 39. leti. Tu zapuša hčer Mary, hčer Karolino poročeno Jos. Starich, dve sestrini in štiri brate: Rose Samida in Angela Steblaj in bratje Anton, Charles, Joseph in Frank Skulj. Bila je članica društva Marije Magdalene št. 162 KSKJ in društva sv. Neže, C. K. of O. Pogreb se vrši v četrtek iz kapele A. Grdina in Sinovi v cerkev sv. Vida ob 9. uri in na Calvary pokopališče. Vsem preostalom izreka mo naše globoko sožalje! Bo di ranjki mirna ameriška zemlja!

Prva seja

Članice podružnice št. 50 SZZ so prijazno vabljene, da se v sredo udeležijo prve letošnje seje. Po seji bo prosta zabava. Igrali bodo fantje od Silver Fox orkestra. Pripeljite tudi svoje prijateljce.

71.000 pri WPA delih.

Tekom zadnjih treh mesecev se število pri WPA projektih zaposlenih ljudi v Clevelandu znižuje. Danes jih je v mestu še 71.788 pri WPA projektih.

prijatelj.

V Clinton, Ind., je začelo goriti v premogovniku. Ogenj je povzročil širjenje strupenih plinov. Rešilno moštvo je bilo takoj na delu in po 12 urah težkega napora so rešili 19 premogarjev iz rudnika, dočim je en delavec radi plinov ponorel in se zagnal v ogenj, kjer je žalostno končal.

Trgovska zbornica v Clevelandu zatrjuje, da bo leto 1939 eno najbolj produktivnih let v mestu, kar se tiče stavbinske industrije. Za najmanj \$40.000.000 novih poslopij namestijo v letu 1939 zgraditi v Clevelandu.

Dočim večjih nesreč za novo leto nismo imeli v Clevelandu, je pa gorelo na mnogih krajih. V nedeljo in v ponedeljek je bila požarna bramba poklicana v 27 slučajih. Ogenj je v raznih hišah in delavnicah povzročil skupno škodo nad \$100.000.

Vremenski prerok nam je napovedal preteklo soboto obute mraz za novoletne dneve. Pa se je precej zmotil. V nedeljo je padel dež, ki je odnesel zadnje sledove osem palcev visokega snega, ki smo ga dobili dan pred novim letom.

Iz Youngstowna, O., se poroča, da se je policijski posrednik prijeli roparje, ki so dan pred novim letom odnesli ekspresni družbi \$35.000. Sodeč po imenih prijatih so bili roparji Hrvati. Policija ima v zaporih namreč nekega Stefana Jagodiča in njegovega brata Majka. Prijeli so tudi se-

Novoletne laži

Moskva, 1. januarja. Moskovsko časopisje prinaša poročilo, da trditve, da namerava Nemčija napasti Ukrajino, nikakor niso resnične, pač pa so nemške govornice o Ukrajini le nekaka klinka za nemško podporo Italiji, ki stega roke po francoski Tuniziji. Medtem ko Francija zre na Ukrajino, zna izgubiti Tunizijo. "Kaj 500.000 vojakov?" piše nemško časopisje. "Mussolini lahko mobilizira 3.000.000 in to veliko prej kot 31. jan. 1939." Na čelu te vesti prinaša nemško časopisje naslov: "Novoletne laži."

Družba cestne železnice in mestna vlada

Direktorji Cleveland Railway Co., kompanije, ki operirajo ulične kare v Clevelandu, so sklenili, da od 1. januarja naprej ne bodo več plačevali stroškov mestnega železniškega komisarja. S tem je nastala pravcava vojna med mestno vlado in kompanijo. Korak kompanije pomeni, da bo kompanija tekom prihodnjih 15 let poslovala brez mestnega nadzorstva, nakar bo likvidirala. Toda mesto ima kljub temu pravico pregnati družbo z javnih ulic, kajti pravico pokladati proge in rabiti ceste za promet, je kompanija dobila od mesta. Vnel se bo torej strupen boj med mestom in kompanijo.

stro obeh dozdevnih roparjev, ki se je bahala okoli z dolar-skimi bankovci. Roparji so namreč odnesli svoto \$35.000 v en-dolarskih bankovcih.

Državna postavodaja v Columbusu, oziroma senat. zbornica postavodaje, je zadnji trenutek preteklo soboto imenovala senatorja Keith Lawrence iz Clevelanda za načelnika državnega urada za brezposelno zavarovalnino. Imenovanje je povzročil gov. Davey, ki je bil pri zadnjih volitvah poražen, toda bo s pomočjo Lawrencea lahko kljub temu kontroliral do 4000 višjih uradov v državi Ohio.

Iz Španije se poroča, da je nacionalistični general Franco začel z ofenzivo napram glavnemu mestu Madridu. Na katalonski fronti je gen. Franco zopet dobil v posest več strateških točk.

Iz državnih zaporov za blazne je v nedeljo zvečer pobeželo pet blaznih zločincev, ki so bili oboroženi z britvami in sekirami. Begunci so namerjeni v Cleveland. Ker so pobeželi zločinci skrajno nevarni ljudje, je vsa policija na delu, da jih še ob pravem času zaloti in vrne v zapore.

Tekom prvih pet minut v novem letu je bilo v Clevelandu rojenih nič manj kot 14 fantičev in dekličev.

V Clevelandu so tekom lanskega leta avtomobili ubili 120 manj oseb kot v letu 1937. Cleveland nosi sedaj naslov kot "najbolj varno mesto," kar se tiče javnega prometa.

Tekom maše umrla

Tekom sv. maše ob 10. uri zjutraj v cerkvi Marije Vnebovzete je zadela preteklo nedeljo srčna kap Mrs. Mary Fier. Bila je na mestu mrtva. Ranjka je bila stara 65 let. Njeno deklško ime je bilo Lesar. Stanovala je na 813 Alhambra Rd. Doma je bila iz vasi Kot pri Ribnici. V Ameriko je dospela leta 1907. Tu zapuša žaluzočega soproga Franka, hčer Mary, poročeno Wilson, tri sinove, Joseph, Pintar, Louis Champa in Rudolf Champa in pet pastork, Louise Kroger, Josephine Heisterman, Marion Fier, Frances Brown in Antonette Schultz, nadalje pet pastorkov, Frank Fier, Anton Fier, Louis Fier, August in John Fier. V domovini zapuša brata Franka. Ranjka je bila članica Oltarnega društva. Njen pogreb se vrši v četrtek ob 8:30 iz August Svetek pogrebnega zavoda na 478 E. 152nd St., v cerkev Marije Vnebovzete in na sv. Pavla pokopališče. Bodi ji mirna ameriška zemlja. Preostalom sorodnikom naše globoko sožalje!

Smrtna kosa

Preteklo soboto popoldne je preminul Charles Jelenič, 58 let star, stanujoč na 1438 E. 26th St. Pri WPA delu se je zadnji teden zelo prehladil, nakar je bil odpeljan v bolnišnico, kjer je podlegel pljučnici. Pokojni je bil doma iz sela Jelenič, kotar Jaska. Poleg soproge zapuša pokojni štiri hčere in pet sinov ter brata Johna. Pogreb se vrši v sredo dopoldne pod vodstvom A. Grdina in Sinovi. Preostali družini naše iskreno sožalje. Naj bo ranjkemu mirna ameriška zemlja!

Pritisk na kongres, da se ukine prepoved pošiljanja orožja iz Zed. držav v Španijo

Washington, 2. januarja. Rane komunistične organizacije in njih prijatelji bodo začeli v najkrajšem času s pritiskom na kongres, da se spremeni postava glede nevtiralnosti v toliko, da se bo lahko pošiljalo orožje iz Amerike v Španijo.

Najboljši agitatorji za to spremembo v postavi so člani takozvane Abraham Lincolnove brigade, ki so se vrnili iz fronte v Španiji in ki so se sedaj razkropili po Ameriki, kjer so začeli s propagando.

Vse one organizacije, ki so doslej pomagale lojalistom in ki so pod kontrolo komunistov so se zavzele za propagando. Smatra se pa, da ima propaganda svoje prave voditelje v Moskvi.

Da se upre tej propagandi je Katoliška zveza ameriških mož sklenila proti-akcijo. Jutri bo predložena predsedniku Rooseveltu tozadevna resolucija, podpisana od voditeljev skoro vseh ameriških katoliških organizacij, ki štejejo nad štiri milijone članov, dočim komunisti ne štejejo niti 50.000.

Politika!

Kot je poročano na drugem mestu današnjega lista je senatna zbornica državne postavodaje zadnji trenutek imenovala senatorja Keith Lawrence za načelnika urada za brezposelno zavarovalnino v državi Ohio. Na ta način se je mislilo, da bodo demokrati v kontroli nad 4000 javnimi uradi, katere bo razdelila civilna komisija pod načelstvom Keith Lawrence. Toda včeraj se je iz Columbusa sporočilo, da bo nova senatna zbornica, ki je pod kontrolo republikancev, razveljavila sedanjo civilno komisijo, jo odstavila in imenovala novo komisijo. Tako bodo demokrati zgubili 4000 del v državi Ohio in njih mesta zasedejo republikanci. Prednost pri teh delih imajo bivši ameriški vojaki.

Bivši policijski načelnik požigalec

Throop, Pa., 1. januarja. Detektivni v tem mestu so prijeli 32 let starega Johna Visotskega, bivšega policijskega načelnika v mestu. Obdolžen je, da je na bojiščni dan povzročil požar v svojem stanovanju in je v požaru zgorel sostanovalec Jos. Mazak, ki je lokalni cerkveni organizist. Visotski se je baje napram nekega prijatelju izjavil, da je plačal \$2.000 za hišo, katero je rabil za stanovanje in za mlekarino, in da je dal hišo zavarovati za \$6.500.00. Dotični prijatelj je to izpoved povedal detektivom, ki so Visotskega aretirali.

Visoka pristojbina

Odvetniška tvrdka Ulmer, Berne & Gordon je vložila na Common Pleas sodnijski zahtevo, da se ji plača \$51.943 kot odvetniški stroški, ker je tvrdka branila likvidatorje Guardian Trust banke, ki so bili obtoženi, da so nepošteno ravnali z bančnim denarjem. Svota je nenavadno visoka in jo mora odobriti najprvo Common Pleas sodnija, ki pa zahtevo tudi lahko ovrže.

Zaroka

Zaročila sta se Mr. Louis Pa-pež, 6206 Edna Ave. in Miss Caroline Jernejčič. Iskrene čestitke!

nov, dočim komunisti ne štejejo niti 50.000.

Resolucijo dobi v roke tudi sleherni član obeh zbornic kongresa. Lojalisti so prepričani, da če je nevtiraliteta postava glede Španije preklicana, da bo to njim več koristilo kot pa nacionalistom.

Rim, 2. januarja. Zatrjevanje od strani lojalistov, da se nahaja v Barceloni 3.000 katoliških duhovnov, ki opravljajo službo božjo, je naravnost smešna, kot se zatrjuje v vatikanskih krogih.

Sv. maše se sicer darujejo, toda privatno in sleherni duhovnik mora prej imeti vladno dovoljenje. Število katoliških duhovnov, ki so v Barceloni še ostali, nikakor ne znaša 3.000, pač pa k večjemu 400.

Večina duhovnov v lojalistični Španiji je še vedno prisiljena živeti v katakombah. Vlada je dovolila le nekoliko kapel za katoličane rodu Baskov, ki so to zahtevali več mesecev, predno se jim je ugodilo.

Nova kriza med Nemčijo in Anglijo

London, 1. januarja. Zahteva Hitlerja, da se dovoli Nemčiji, da zgradi enako veliko število podmarnov kot jih ima Anglija, je močno vznemirila vse angleške kroge. Leta 1935 je bila med Nemčijo in Anglijo podpisana pogodba, da ima Anglija za vsakih 35 nemških podmarnov 100 svojih. Hitler je izjavil, da v očigled povečanja Nemčije ta pogodba ne more biti več v veljavi. Nemčija je začela graditi zadnje čase male podmarnine, po 250 ton, ki se izvrstno potapljajo in lahko plovejo iz nemških pristanišč okoli Anglije in nazaj, ne da bi potrebovali novo kurivo. Tega se Anglija boji in je zahteva Hitlerja prišla enako nepričakovano kot zahteva glede monakovske pogodbe.

Donahey in WPA

Zvezni senator iz države Ohio, demokrat Vic Donahey, je proti sedanjemu sistemu WPA in bo zahteval v kongresu, da se relief popolnoma prepusti posameznim državam in da zvezna vlada opusti reliefno administracijo. Goto vo je, da bo kongres takoj prve dneve svojega zasedanja vzel v pretres vso WPA organizacijo in bo vpeljal velike spremembe.

Stalin in Hitler

Poznani židovski rabinec Brickner v Clevelandu, ki je na zelo dobrem glasu, je včeraj izjavil, da mora v Evropi prej kot slej priti do odločne trenutka, ko se bo dognelo, kdo naj bo gospodar: Stalin ali Hitler? Eden ali drugi bo odnesel zmago, ako demokracije evropske države ne bodo pripravljene. Stalin kot Hitler predstavljata zlo za človeštvo, tiranijo, telesno in duševno sužnjost, je dejal rabinec.

Naznanilo pogrebov

Pogreb Frank Fabiana se vrši iz hiše žalosti 397 E. 152nd St. v sredo ob 9. uri v cerkev sv. Jeronima. Pogreb Chas. Jeleniča se vrši v sredo ob 9. uri v cerkev sv. Nikolaja na 36. cesti in Superior Ave. iz hiše žalosti na 1438 E. 26th St. Oba pogreba vodi A. Grdina in Sinovi pogrebni zavod.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 1, Tues., Jan. 3, 1939

Danes se otvori kongres

Danes se po dolgem odpočitku zopet zbere kongres k svojemu rednemu zasedanju. Kongres dela postave, dovoljuje denar in daje gotove smernice administraciji. Predsednik sicer daje kongresu navodila, toda kongres jih posluša ali pa ne. Tudi to pot pride predsednik Roosevelt v sredo osebnosti v kongres, da pove zbranim postavodajalcem kaj želi, kaj bi bilo koristno za deželo. Toda bojimo se, da letošnji kongres ne bo dosti poslušal predsednika, pač pa bo udaril svojo lastno pot.

Kaj se pripravljajo na predsednika je že deloma povedal senator Hiram Johnson, ki je te dni izjavil, da mora kongres predvsem odvzeti predsedniku one oblasti in moči, katere si je predsednik deloma sam prisvojil, deloma pa mu je izročil kongres pod predsedniškim pritiskom. Senator Johnson je sicer republikanec, toda ima za seboj številne pristaše, med katerimi so tudi demokrati.

Predsednik je tekom zadnjih pet let v resnici dobil izredno oblast, kakoršnje pred njim še ni imel kak drugi predsednik. Toda imeli smo tudi izredne čase, kakoršnjih ni še pomnila Amerika. In poleg tega smo imeli srečo, da predsednik v teh časih ni bil kak sebičen, diktatorstvu nagnjen človek, pač pa plemenit mož, ki je znal narodu v korist izrabljati ogromno oblast, katero je imel nad stotrideset milijonov ameriških narodom.

Toda kljub vsemu temu se vedno bolj čuje v javnosti, da je vse to treba spremeniti, da je treba okrniti oblast predsednika. Predsednik da baje ne potrebuje več iste moči kot v dnevih depresije od leta 1933 naprej. V svoji prvi poslanici kongresu se je Roosevelt izjavil, da se ne bo obotavljal zahtevati od kongresa "obširno oblast in moč, da se bori proti izrednemu položaju v deželi, ki je ustvarjal stanje, kot če bi deželo zasedel tujezemski sovražnik.

Roosevelt je zahteval izredno oblast in dobil jo je. V letih, ki so potekala, je zahteval ponovno in ponovno večjo moč in kongres mu je radevoljno vselej ustregel. Imeli smo bančno krizo, treba je bilo skrbeti za vladno ekonomijo, za relief, za pomoč poljedelstvu, denarju je pretela inflacija, javna dela so zahtevala izredne moči delavcev, predvsem, ameriški narod je moral živeti. Roosevelt je izjavil, da dokler bo on predsednik, da ne bo nihče strdal v deželi. Najvišja sodnija je sicer od časa do časa pobijala, kar je predsednik zahteval, a predsednik je v ogromni večini le dobil, kar je hotel.

Kongres bo te dni začel debatirati, če obstoje v Zedinjenih državah še vedno izredne razmere, da bi predsednik rabil izredno oblast, ki jo je izvajal zadnja leta. V svojih debatah se bodo kongresmani seveda ravnali po naročilih in željah onih ljudi, od katerih so izvoljeni v urad. Ako volivci pritisnejo na kongresmane v tem ali onem oziru, morajo kongresmani poslušati glas. In kot se poroča iz Washingtona, prihaja tja vedno več zahtev, da se razmerje med postavodajalnim in izvrševalnim delom ameriške vlade zopet normalno uredi. To je, eden mora kontrolirati drugega. To se pa more zgoditi le, ako predsednik zgubi izredne pravice, katere je imel zadnjih pet let in dobil kogres zopet bolj samostojen nastop.

Pa še en vzrok je, pravijo gotovi ljudje, ki poznajo politiko. Ako kongres ne dobi vrnjenih pravic, katerih se je polastil predsednik, tedaj bodo nasprotniki demokratske stranke v predsedniškem letu 1940 kričali na vse grlo, da želijo demokrati vpeljati diktatorstvo v Zedinjenih državah. Povprečen Amerikanec, ki marsikdaj premalo misli, bo temu verjel in obsodil demokratsko stranko s tem, da bo volil proti njenim kandidatom. Da se predsednik ne more zanašati na takozvane progresivne državljane ali na delavske organizacije, so le prebrdko pokazale zadnje volitve, ko so propadli skoro vsi oni kandidati, katere je predsednik posebno priporočal.

Demokratje v poslanski kot v senatni zbornici kongresa imajo sedaj priliko, da zadevo spravijo v red. Demokrati imajo še vedno veliko večino v obeh zbornicah. Zadeva mora biti rešena tako, da bo odgovarjala resničnim interesom ameriškega naroda in da se v letu 1940 ne bomo kesali, če dobimo za predsednika moža sladkih besed toda diktatorskih dejanj.

Kaj pravite?

No, pa začnimo zopet z božjo pomočjo v tem letu. Da bi zdravi in veseli pisali in brali. Rajši brali ko pisali, kakopak! Zdaj, ko smo že pozabili na naše dobre sklepe, pri katerih smo se gvišali, da jih bomo zvesto držali, gremo zopet lahko naprej po naši stari navadi, kakor smo to delali lani, predlanskim in prej.

Zadnje sredo nas je pozdravil sosedov Tonček s prijaznimi besedami: "Stric, rešite se, rešite se!" Jej, kar sapa nam je zaprlo, saj nismo slišali takih besed še v Ameriki, vsaj pisec teh vrstic ne. No, urednik se je odrešil, čeprav nagajivček ni imel pri sebi brezove šibe, kot smo jo imeli pripravljeno v starem kraju za take slučaje. Ampak da boste vedeli, to ni napisano za pogum drugim tenežkarjem za prihodnje leto.

BESEDA IZ NARODA

Pripravite se za nedeljo!

Leto se je hitro zasukalo tako, da še lanske lovske večerje Euclid Rifle kluba in veselih časov nismo dobro pozabili, pa je zopet pred nami nedelja 8. januarja, ko naši fantje zopet prirede običajni lovski ples in srnjakovo večerjo.

Nekateri onih, ki so bili lani na našem lovskem plesu in srnjakovi pojedini, so hoteli že lani kupiti vstopnice za letošnji. Ker jih pa nismo imeli, so nam dali aro in mi smo zanje tikke rezervirali. Veste, včasih se primeri, da vstopnic zmanjka, ker vsak pride rad na našo veselico.

No ja, saj je pa tudi tako naravno lušno, da ni za povedati. Letos bo menda že naša deveta lovska veselica in še vsaka je bila do zadnjega kotička obiskana, posetniki pa take volje, kot bi bili v ta malih nebesih. Jaz že ne verjamem, da bi bilo kje na svetu tako prijetno, kot je vsako leto na naši veselici. Saj pa naši fantje tudi ne štedijo z ničemer, samo da so gostje veseli in zadovoljni.

Kot vsako leto, bo tudi letos dvorana spremenjena v čaroben smrekov gozdiček. Tam pod smrekami bo orkester, ki bo po zvočniku vlival take melodije v dvorano, da bo moral vsak na ples, pa tudi če ima na obeh nogah stihpan. Brhke collinwoodske dečke, ki jih šteje med najbolj zauber v Clevelandu, vam bodo servirale okusno večerjo, ki jo bo letos pripravila nova kuharica, Mrs. Jennie Lampe, ki se zastopi na tako stvar. Natakarji vam bodo prinesli hladnih obkladkov za grlo, če boste hoteli. Ali boste šli pa lahko sami do bližnje rešilne postaje, do katere je vhod zraven muzikantov in kjer bodo tekli štiri pipe neprenehoma.

Srjakova večerja, sem rekel, pa ne bo. Vzamem besedo nazaj. Veste, letos bodo srne in sicer so naši fantje pripeljali dve krasni in mladi živalici, katerih meso bo tak steak, da bi ga jedli na zadnjo uro. Srnjake so letos v Pennsylvaniji dali na zapik, kar je še bolj prav, ker meso od srn je vedno bolj cort.

Pa kaj bi našteval, ko že vsak ve, da bomo res dali na mizo najboljše. Nam ni za dobiček, ampak želimo le, da nas obiščejo naši prijatelji in znanci ter z nami prebijajo en lep večer, da bomo tako na pravi način začeli novo leto, ki bo takrat komaj en teden dni staro. Za letos se nam itak obetajo boljše časi, torej je čisto prav, da jim pridemo nasproti s postrani klobukom.

Vabim vse prijatelje in znance, moškega in ženskega spola, vse sobratske klube in sploh vse naše rojake in rojakinje, da pridejo v nedeljo 8. januarja zvečer v Slovenski dom na Holmes Ave., kjer vam bodo fantje of Euclid Rifle kluba pomagali, da vam ne bo dolg čas.

Naše fante pa tem potom opozarjam, da pridete danes večer vsi na sejo in strelsko vajenje. Imamo več važnih stvari za ukretni. Vsak naj prinese tudi neprodane vstopnice nazaj, da bomo vedeli, za koliko ljudi pripraviti v nedeljo. Absolutno naj bo danes večer vsak član navzoč. Bo tudi nekoliko zdravila, če katerega glava boli po včerajšnjem dnevu.

Torej ne pozabite, da je v nedeljo lovski ples in steak od srn in da je taka zabava samo enkrat v letu.

Jim Sepic, predsednik.

Čestitam!

Zelo sem počasen, vendar pa ne maram zamuditi čestitati dopisnikom v Ameriški Domovini za božično številko. Čestitam zato, da bodo vedeli tisti, ki so pisali, da so imenitno pogodili slovensko dušo in zadeli na naša čuteča srca.

Šele zdaj sem mogel vse prelistati in prebrati. Reči moram, da gre čast številnim dopisovalkam in dopisovalcem za tako ljubko izražanje pristrskih spominov. Rečem le to, zakaj se taki in take, ki vidimo, da znate pisati, ne oglasite večkrat. Samo ob vsakem božiču enkrat bo premalo, bomo prehitro starji in umremo, pa je za mnoge prepozno. Dokler živimo in nam je na tem, da najdemo dnevno iz življenja zanimive in pristrske dogodke, jih napišimo. S takim pisanjem se duša oživlja in ljudi izobrazuje. Kar so pisale hčere o materah, je vredno, da se ponavlja, da pride še pred take, katerim je srce do matere omrznilo. V duhu popeljati naše, tu rojene, v staro domovino, v vasi in krog farinih cerkva, da vidijo, kako se božič tam praznuje, je naravnost plemenito delo.

Še nikoli prej niso bili dopisi tako izbrani in tako globoko vsebine, kot so bili v tej božični izdaji Ameriške Domovine. Za to gre kredit prvič uredništvu, ki je dalo že več let na razpolago, da se je pričelo.

Pa še nekaj pohvalim. Bolj nego kdaj prej sta naša dnevnika to leto opozarjala ljudi, da naj domači kupujejo v domačih prodajalnah, v naših slovenskih trgovinah. Rečem, da je to tudi pomagalo. Le še tako naprej, korist bo za vse.

Anton Grdina.

Blago ali denar?

Še mesec dni je do prireditve Progresivne trgovske zveze. Ze v marsikateri hiši sem videl na novem koledarju dan 29. januarja zaznamovan z rdečim krogom. Na moje vprašanje sem dobil odgovor, da nihče v družini noče pozabiti, da se ta dan vrši v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd. ogromna prireditev, kakršne že ni bilo zlepa v naselbin. V drugih hišah pa nisem videl teh znamenj na koledarju, a tam sem dobil na svoje vprašanje v odgovor: tega dneva itak ne moremo pozabiti.

Pravijo, da obljuba dolg dela. To pot se bodo naši trgovci

Polnočnica in drugo iz Hubbard Rd., Madison, O.

Hitor, hitro mine čas. Predno obrne, pa ga že ni, kot pravimo. Kdo ve, kam je šel? Nihče, kar ni ga. Tako se nabirajo leta. Pravijo, da smo z vsakim dnem starejši. Pa naj bo že kot hoče, samo da je zdravje. Ampak z samim zdravjem se pa človek tudi ne more preživljati. Mora biti tudi kaj za pod zob. Dosti ljudi je na tem svetu, ki živijo v izobilju, drugi imajo pa komaj toliko, da se rine, ali pa še ne. Prvi imajo nebesa že na tem svetu. Če jih bodo deležni tudi na drugem, se ne ve. Drugi jih pa pričakujemo prav gotovo na drugem svetu, ker jih tukaj ni.

Tako je hitro minil poletni čas. Prišli so zimski meseci, kateri niso pa nič kaj razveselilivi, posebno za nas tiste, ki nas rado zebe. Taki nismo nič kaj naklonjeni zimskemu času. Kar se tiče mene, ga polovico prespim. Sem ko tisti dihur, ki gre pozimi pod rušo, spomladi pride pa zopet na površje. Pravijo, da taki, ki radi ležijo, se debelijo. Pa pri meni že ni tako.

tako postavili, da ne bo na obljubi ostal noben dolg, pač pa da bo dana obljuba izvršena. Zavzel se je sleherni član Progresivne trgovske zveze in vsak bo prispeval po eno ali več nagrad.

Med stotimi nagradami, ki jih je Zveza obljubila poleg treh glavnih, ne bo niti ene, ki bi se vam utegnila "fržmagati," kajti sleherni nagrada bo vredna najmanj desetlet. Vse nagrade bodo v blagu, tako da bo vsakdo in vsaka lahko zadovoljna. Tisti člani Progresivne trgovske zveze, ki so profesionalci, kakor na primer zobozdravniki, bodo določili kot svoj prispevek gotovo vsoto denarja in potem za to vsoto kupili nagrade, ki bodo v njih imenu podeljene srečnikom.

Vsak član je obljubil, da bo prispeval tako, da se ne bo nad nagradami nihče imel prilike pritožiti. Skrbite v tem kratkem času, ki je še do prireditve, da se ne boste niti vi sami imeli prilike pritožiti nad svojo lastno osebo, ker niste dovolj marljivo pazili na to, da kupujete edino pri domačih trgovcih in zahtevali od njih ob vsakem nakupu nagradne listke, ki jih dajejo trgovci, ki so

Člani Progresivne trgovske zveze.

Koncert v Barbertonu

Barberton, O.—Advent je minil in prišli so lepi božični prazniki. Sveti večer je bil kot nalašč, ker ni bilo preveč mraza in snežilo je prav po malem. Človeku je kar srce igralo, ko je stopal po cesti. Praznike smo obhajali v zadovoljstvu v krogu naših dobrih prijateljev. Kar prehitro je prišel dan, ko smo morali v tovarno na delo. Torej advent je minil in zdaj se lahko prične z veseljem in raznimi drugimi prireditvami. Zato je naš barbertonski pevski zbor "Javornik" sklenil, da priredi svoj koncert v soboto 14. januarja 1939 v dvorani društva Domovina na 14. cesti, pod vodstvom pianistinje Miss Mary Gorenc.

Pevci in pevke se pridno učijo petja za nastop. Zato pa nam potem prijazno vabim vse naše Barbertončane, Girardčane in rojake iz bližnjih naselbin na ta koncert. Po koncertu bo ples, za katerega bo igral Trebarjev orkester iz Clevelanda.

Ne pozabite torej v soboto 14. januarja točno ob 7:30 zvečer. Opozarjam cenjene posetnike, da se bo koncert pričel točno ob času, da ne bodo plesalci predolgo čakali.

Vsem Slovencem in Slovenkam želim srečno in zadovoljno novo leto 1939.

Andrew Blazich.

hur, ki gre pozimi pod rušo, spomladi pride pa zopet na površje. Pravijo, da taki, ki radi ležijo, se debelijo. Pa pri meni že ni tako.

No, naj bo tako ali tako, dosti prida ne kaže, ker se le slabe stvari slišijo, drugega pa nič. Tako je prišla doba ščetincev, ki se jih bo počasi spravljalo s tega sveta. Sose-dje so precej založeni z njimi. So rekli, naj bi najprej našega, da bodo videli, kako bo šlo. So rekli, da je najbolj pri moči. Če tega zmoremo, potem ne bo dosti skrbi.

Že dlje časa smo se pomenkovali, kaj in kako bo. Prišli so ga večkrat pogledat in so ga prečenjevali glede oprijema. Nazadnje sem pa sklical konferenco, da smo se pogovorili, kako da ga bomo pograbili. Eni so se obligirali, da ga bodo prijeli za prve noge, drugi za zadnje. Jaz nisem mogel dosti obljubiti kje bom držal, ker človek ne more vedeti na-

prej, kam bo posegel v kritičnem trenutku. Naposled sem se pa le odločil, da ga primem za rep. Dobro sem si pa pokonec sem proti meni obrnjen, prejel ogledal, da je bil ta ozki da bi, če bi slučajno ušel, še mene seboj ne vlekel in bi se mi rep izlepa iz rok potegnil. Veste, kar jaz poprimem, tudi držim. Pa bi lahko dobil kake poškodbe, če bi me ščetinec vlačil sem in tje. Ker sem močno oblečen zimske čase, sem kot tisti mož, ki ga napravijo za v koruzo, da jo vrane ne pojedjo. Ščetinec bi se me ustrašil in bi zdvijal. In ker smo blizu jezera, bi bilo vse mogoče, da bi sebe in mene zavlekel v vodo. Pravijo, da znajo ščetinci plavati, jaz pa ne in bi tako prav lahko ob življenje prišel na vsem lepem.

Tako smo se domenili, kje bo kdo držal. Najprej so ga zmerili kako je dolg, potem so si pa nekakove stopnice napravili, da ga bodo tam držali, kadar bo prišla bridka ločitev od tega sveta. Prav natanko so se domenili, kje bo kdo stal, da ne bo napotja. Ko je bilo vse urejeno, so šli ponj v hlev. Ker pa ni bil navajen tujih ljudi, je bil ves iz sebe in mu ni šlo v glavo, zakaj mu ne poznani ljudje segajo tje pod noge. Po tleh so mu polagali zanke, da bi stopil vanje, pa ni. Nazadnje sem moral stopiti bil pri volji sam sebe ujeti kar sam k njemu in ga poklical po imenu ter mu nekaj na uho zašepetal. Tedaj je postal pa miren in prav lahko sem mu dal vrv okrog vratu in ga potem izročil fantom za nadaljno razpolaganje.

Pa je bil ščetinec kmalu na zaboji in noži vsake velikosti so bili pripravljani. Z veliko ihto pograbi klavec prvi nož, pa je v naglici zgrabil za prekratkega. Pujsek je bil obširen čez prsa, pa ga ni noževa konica zadostila požgečkala. Tedaj pa pride na pomoč drugi klavec z daljšim nožem in potem je pa že šlo in še ščetinec je rekel: takist pa že takist!

Tako se bo delalo zdaj dot pri nas pozno v zimo in skoro vsak dan bo veselica pri tej ali oni hiši.

Tako se je bil približal božič. Mnogi so bili v strahu, da ne bo snega. Jaz pa sem rekel, da čeprav ga ni do velike noči, pa ga ne bom prav nič pogrešal. Na božični večer je pa sneg naletaval, kakor bi nam hotel preprečiti pot k polnočnici. Pa se je v zadnjem hipu premislil in ponehal. Vsa vas in okolica je bila lepo okrašena. Na številnih drevescih, po hišah in pred hišami, so se blebsketale številne božične lučice. Naše bližnje mesto Madison je bilo čarobno razsvetljeno. Sredi božičnih dreves je pa stal nov avto, katerega so darovali trgovci tega mesta svojim odjemalcem. Dokler ni bila številka dvignjena, smo si ga vsi lastili. Potem je pa eden vsem povedal, naj držijo prste proč in ga je vesel odpeljal. Po mestu je pa igrala godba lepe božične melodije.

Prišel je čas in odpeljali smo se k polnočnici. Cerkev je bila lepo okrašena. Ljudje so prihajali od vseh strani. Bili smo tam sosedje in naši ljudje, katerih ni malo, so prišli od vseh strani. Cerkev je bila nabito polna.

Nekoč sem stal v cerkvi poleg Mr. Toneta Prijatelja iz Clevelanda, ko je bila prav tako polna. Pa sem mu omenil, da bi bilo potreba Ribničana, da bi jo raztegnili. Pa je Tone rekel, da so jo morali že imeti v rokah, ker so je deli v drat. S ter je menil to, ker je z slakom obraščena, pa izgleda kot bi bila z žico povezana. Modro je povedal in mi je sapo zaprl.

Tone Babič se je nekaj namuznil, ko sva si stisnila desnice. Omenil mi je, naj bi se domov grede ustavil pri njem,

saj cesta do naše vasi drži prav mimo njegove hiše. Obljubil sem mu, da pridem, če bo moja družba pri volji, če bo že bolj proti jutru. Ko smo naravnali avto proti domu sem pričel moji družbo lep na srce govoriti in namigavati o Babičevem povabilu. V so bili zadovoljni, samo v onik se je nekaj kujal. Rekel je, da je pot temna in ne bi videl voziti. Obljubil sem mu, da bom šel z ročno svetiljo pred avto in mu svetil, če ga z nami, se je šele podal.

Zapeljali smo okrog Babičeve hiše in stopili v hišo, naprej, družba za menoj. Na prejšnji smo spodobno voščili ber večer, potem pa še ves božič. Oče in mati sta nas opeljala v sprejemno sobo tamo nam rekla, naj se kar vsočmo, ker rasli itak ne bomo več. Potem sta se pa odstranila sobe, mi smo pa pričakovali zrlji za njima ter čakali njih prihoda nazaj, ker smo vedeli da se stvar ne bo kar tako rešila.

In res, kmalu prideta z naj, obložena z vsakovrstnimi dobrotami, katere položita mizo in nas povabita, naj pomaknemo bližje. Pa smo in začel se je prijazen razgovor s tistimi dobrotami. In je, kako dobro potico znaš, speči Babičeva mati. Pa kak se je lepo vzdignila. Mora ti najbrže najboljša moka niti. Tako so hitele moje soprotnice. Kar nas je bilo pa v hišah, smo sprasovali Babič proti kateremu soncu rase njegovo grozdič in kdaj da je prav za prav obseva, ki je to ko nazarensko dober. Tone modro povedal, da njegov grozdič obseva vsa štiri sonca, vsako ob svojem času. Zato smo pa kimali in pritrdjevali da že mora biti tako, ki je to ko dober, da se ustnice skupaj sprijemljejo.

Ko smo se navžili vseh

brot, smo se začeli odpravljati proti domu. Začeli so se govori: kaj bodo naši rekli, ki smo jih za varhe doma stili, pa nas toliko časa domo ni. Gotovo si bodo mislili, smo se na ledeni poti kar prevrnili. Začeli smo drug drugu gega suvati, naj vstane, ne bomo tukaj čez noč. Tone nas je pa miril čes, le sedite, saj se vam nikamor ne mudi; enega bomo še, potem gremo.

Naj še omenim, da pri Babičevih gradijo večjo hišo. Ker je on stavbinski mojster se je dela kar sam lotil. Sicer zna pa vse sam napraviti. Sedaj, ko je mrzlo, mu želi, kar na peči grejejo, da jih lažje ko prijemlje, ko jih v lesa bija. Taki ljudje so za ta svet, da, pa ne taki kot jaz, ki v kladivo še prijeti ne znam. Razkazal nam je stavbo. To hiša, to, da se reče, kadar izgotovljena. Pravijo, da ni koli preveč strehe, razen le dar jo je treba iznova pokriti.

Pri Babičevih imajo več prihodnih sinov. Če ne bodo hoteli iti od hiše, bodo pa dom imeli dovolj prostora. Starejši sin se je pred kratkim poročil, drugi pa tudi leta do v Cleveland za enim zauber dekletom. Prav lahko, da se zgodi kaj takega kot se je prvim. Po naših krajih je več drugih prijaznih fantov. Za enega pravijo, da bo kmalu pograbil svojo izvoljenko in jo peljal pred oltar. Kot kaže ne bo dolgo, ko bo te kraje vzel mlada generacija.

Tako smo se zadržali pri Babičevih daleč v jutro. Peti lini so že vse navzkriž prepredali, doma so nas pa že kar na pragu pričakovali v velikih skrbih, da nas ne bo več zaja.

K sklepu želim vsem čitateljem, posebno pa mojim odjemalkam srečno in veselo novo leto ter bodite vsi skupaj po pozdravljeni.

Frank Leskovic.

Skivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

— Ni mi odgovoril, četudi sem mu pisal pismo, — odgovori Hugo. — Prosil sem ga odpuščanja za vse moje grehe, ter sem mu rekel, da nisem več prajšnji in da je moja edina želja, da najdem Sonjo in jo maščujem.

— Toda stari mi ni odgovoril.

— Najbolje bo ako ga nekoč obiščete na njegovem posestvu in nenadoma stopite v njegovo sobo. Njegovo očetovsko srce bo ganjeno in vse vam bo oprstilo.

— Jaz vem, kaj vam je do tega, da se pomirim s svojim očetom, Bakunjin! Vi ga hočete pridobiti kot nihilista.

— Upam, da ga bom pridobil. On nam bo privedel veliko število plemičev, a to bo za nas velike važnosti — stojte! Ustavite konja! Poglejte tja!

— Res, cigani!

Po cesti se je pomikal spreved ciganov. Slišal je razgovor in smeh mož in žen.

— Skočiva hitro s svojih konj — zašepete Bakunjin.

— Zakaj, ali ni bolje, ako jezdiva? — vpraša Palen.

— Da dosepeva na cesto, morava iti skozi močvirje in tega ne morava s konji.

Hitro skočita s konja, vzmeta nabite revolverje in začeta pogumno korakati po močvirju ter prideta srečno na drugo stran.

Cigani niso slutili, kaj jih čaka, temveč so šli mirno v dolgim sprevedu po svoji poti.

Ona skočita na sredo ceste ter jim zastavita pot.

Pred vozom je jahal visok cigan z velikimi črnimi brki. Bil je oblečen v rdečo srjaco, a na nogah je imel velike škornje.

Bil je edini, ki je bil oborožen s puško.

Bakunjin zgrabi njegova konja ter zagrmí:

— Stoj! Niti koraka dalje! **Demon "žganje"**

Kardov je sedel pri svoji pisalni mizi in ravno kar dokončaval pismo za Fedoro Bojanovsko, da ji bo po vsej priliki lahko jutri javil veselo vest. Pisal je, da je popolnoma si-

gurno da bo Bojanovskega zgrabil, ker je čisto slučajno odkril, kje se nahaja begunec. Bil je prepričan, da bo ta dan najlepši v njegovem življenju, ker se mu bo izpolnila njegova davna želja.

On vstane in gre k oknu.

— Ašnova dolgo ni, — zamrmra on. — Že zdavnaj bi se moral vrnil. V dveh urah je mogel urediti to stvar! — Ah, evo ga, sedaj prihaja!

V nekaj minutah je vstopil Ašinov v sobo.

— Bodi kratak! — mu ukaže Kardov. — Ali je Margolinski lagal? Ali stanuje Bojanovski res pri njemu? Ali si ga zgrabil? Kaj se je zgodilo?

— Preveč vprašujete naenkrat, — odvrne Ašinov in si tere roki. — Moja vest žal ni vesela.

Kardov krične jezno:

— Margolinski je torej lagal? Potem naj umre! Potem ga bom dal mučiti z najkru-tejšimi mučili!

— Ni lagal, — prekine Ašinov svojega šefa. — Govoril je resnico, ko je trdil, da se nahaja Bojanovski v njegovi hiši. Toda ta je ostal tam tako dolgo, dokler ni zvedel, da je Margolinski zaprt. Izginil je, ker je dobro vedel, da ga bo gostilničar izdal, da reši sebe.

— A kje je sedaj?

— Ko smo prišli tja, nismo mogli najti ničesar, kar bi nam izdalo, kam je šel. Vse smo najsrbneje preiskali, vse sohe, klet in podstrešje.

— Margolinskega ste, seveda, zopet odpeljali v Petro-pavlovsko trdnjavo?

— Ne, tega nisem storil, toda ne zato, da na vsak način držimo svojo besedo, temveč zato, ker nam bo še zelo koristil. Njemu bo gotovo uspelo, da zopet privabi Bojanovskega v svojo hišo, a nato nam ne bo pobegnil.

— To je res, — odvrne Kardov. — Toda, ali res ni mogoče izvedeti, kje se skriva Bojanovski v Petrogradu? Saj so nam znana vsa skrivališča sibirskih beguncev. Jaz sem sicer popolnoma prepričan, da se nahaja pri generalu Knud-senu...

— Jutri, ekselencia, vam bom o tem točno poročal. — Sedaj se bom preoblekel in poiskal človeka, ki bo edini vedel, kje bomo našli begunca.

— A kdo je ta človek?

— Stari Daškov, dolgoletni sluga porodice Bojanovski. Margolinski tudi pravi, da je slugi vsekakor znano skrivališče Bojanovskega.

— Ali upaš, da boš od njega zvedel, kje se nahaja njegov gospodar?

— Ako ne bo prostovoljno priznal, ga bom prisilil — odvrne Ašinov. — Moram pogledati še enkrat v našo črno knjigo.

— Evo tam je na pisalni mizi, — reče Kardov.

Ašinov stopi k pisalni mizi in začne iskati po debeli knjigi. Izgledalo je, da je našel, kar je iskal, ker je nekolikokrat zadovoljno pokimal z glavico.

Nato se vrne v sobo ter se preobleče v siromašnega trgovca. Nato potegne klobuk na obraz, vzame palico ter odide na ulico.

Stari Daškov je sedel v svoji sobi v zapuščeni hiši in je v miru kadil svojo pipo.

Tedaj zasliši, kako je nekdo močno potrkal na vrata. On

vstane in odpre. Pred njim je stal neki tujec.

— Ali ste vi stari Daškov?

— Vpraša ta — ki je tako dolgo služil pri Bojanovskem?

— Razume se, to sem jaz.

— Ali lahko vstopim za nekaj minut?

Starec je bil nezaupljiv in je sprva hotel zapreti neznanca vrata pred nosom. Toda ta zadržal vrata z nogo ter vzklikne:

— Dovolite, da vstopim! Ničesar vam ne bom odnesel temveč samo nekaj prinašam.

— Kaj mi prinašate?

— Prinašam vam pozdrave!

— Pozdrave? — Od koga?

Stari vratar spusti neznanca v sobo.

— Povejte mi, dragi moj gospod Daškov, ali ste poznali nekega Petrivka?

— Petrivka? — vzklikne Daškov in tleskne z rokama. — Če sem ga poznal? To je bil moj najboljši prijatelj! Služil sem z njim v vojski. Oh, to je bil najlepši čas mojega življenja!

— Vidite, vedel sem, da vam bom dobro došel! Od Petrivkova vam prinašam pozdrave. Jaz sem njegov sin.

— Vi ste sin mojega dragega starega prijatelja? Pridite bližje, naj vas vidim! Ali še živite moj stari prijatelj?

— Ne, umrl je pred sedmimi leti, — odvrne neznanec. — Toda na smrtni postelji me je prijel za roko ter mi rekel:

— Obljubi mi, sinko, da boš obiskal mojega starega prijatelja Daškova, ko boš prišel v Petrograd. Povej mu, da sem često mislil na njega. Vprašaj ga, ali se še spominja, kako sva skupno...

— Dalje ni mogel, dragi gospod Daškov, ker mu je smrt prekinila besedo.

— Od tedaj je minilo sedem let, ne da bi imel opravka v Petrogradu. Sedaj sem prišel in moj prvi korak je bil k vam!

Starega Daškova je ganila povest sina njegovega najboljšega prijatelja. On si posuši solze ter reče:

— Ali veste, dragi moj Petrikov, kaj je mislil vaš oče? Vem, kaj je hotel reči. To vam bom pozneje pripovedoval. — Sedaj morate popiti z menoj čašo vina. Imam izvrstno vino. Nekdo skrbi za mene, kot da

je moj sin.

Stari naenkrat omolkne ter se vgrizne v ustnico. Veselje ga je zapeljalo, da je preveč povedal.

Toda Petrikov ga reši iz zadrege s svojim predlogom:

— Dragi moj gospod Daškov, ako vam je vseeno, kje pijeva, potem vas prosim, pojdite z menoj v kakšno gostilno. Navajen sem, da popijem vsako jutro kozarček žganja.

— Sicer ne pijem žganja, — odvrne Daškov, — ker ga nikakor ne morem prenašati, toda danes bom napravil izje-

mo! Danes me je obiskal sin mojega najboljšega prijatelja.

— Počakajte me trenutek, takoj se vrnem!

On sezuje copate in obuče čevlje. Nato vzame iz omare plašč in klobuk ter stopi s Petrikovom na ulico.

V nekaj minutah sta sedela v gostilni za mizo.

— Danes ste moj gost, — re-

še Petrikov. — Hej, krčmar, prinesite nama jaje, sira, posušenih rib in rakije!

Petrikov je gotovo zelo ljubil svojega pokojnega očeta, ker je vsak trenutek dvigal svojo čašo in nazdravljajal:

— Večna slava pokojnemu očetu!

Daškov ni mogel drugače kot da je pil in tako mu je polagoma začelo žganje ugajati.

— Žganje ni niti tako slabo, — reče Daškov. — Sedaj se jezim, da sem bil vedno nasprotnik žganja.

— Gostilničar ima gotovo še boljše, — odvrne Petrikov. — Hej, krčmar!

— Izvolite, gospod?

— Prinesite najboljšega, kar ga imaš v kleti! — vzklikne Petrikov. Denarja imam.

— A sedaj, dragi moj gospod Daškov, — nadaljuje on in pomakne svoj stol čisto k

mo! Danes me je obiskal sin mojega najboljšega prijatelja.

— Počakajte me trenutek, takoj se vrnem!

On sezuje copate in obuče čevlje. Nato vzame iz omare plašč in klobuk ter stopi s Petrikovom na ulico.

V nekaj minutah sta sedela v gostilni za mizo.

— Danes ste moj gost, — re-

še Petrikov. — Hej, krčmar, prinesite nama jaje, sira, posušenih rib in rakije!

Petrikov je gotovo zelo ljubil svojega pokojnega očeta, ker je vsak trenutek dvigal svojo čašo in nazdravljajal:

— Večna slava pokojnemu očetu!

Daškov ni mogel drugače kot da je pil in tako mu je polagoma začelo žganje ugajati.

— Žganje ni niti tako slabo, — reče Daškov. — Sedaj se jezim, da sem bil vedno nasprotnik žganja.

— Gostilničar ima gotovo še boljše, — odvrne Petrikov. — Hej, krčmar!

— Izvolite, gospod?

— Prinesite najboljšega, kar ga imaš v kleti! — vzklikne Petrikov. Denarja imam.

— A sedaj, dragi moj gospod Daškov, — nadaljuje on in pomakne svoj stol čisto k

mo! Danes me je obiskal sin mojega najboljšega prijatelja.

— Počakajte me trenutek, takoj se vrnem!

On sezuje copate in obuče čevlje. Nato vzame iz omare plašč in klobuk ter stopi s Petrikovom na ulico.

V nekaj minutah sta sedela v gostilni za mizo.

— Danes ste moj gost, — re-

še Petrikov. — Hej, krčmar, prinesite nama jaje, sira, posušenih rib in rakije!

Petrikov je gotovo zelo ljubil svojega pokojnega očeta, ker je vsak trenutek dvigal svojo čašo in nazdravljajal:

— Večna slava pokojnemu očetu!

Daškov ni mogel drugače kot da je pil in tako mu je polagoma začelo žganje ugajati.

— Žganje ni niti tako slabo, — reče Daškov. — Sedaj se jezim, da sem bil vedno nasprotnik žganja.

— Gostilničar ima gotovo še boljše, — odvrne Petrikov. — Hej, krčmar!

— Izvolite, gospod?

— Prinesite najboljšega, kar ga imaš v kleti! — vzklikne Petrikov. Denarja imam.

— A sedaj, dragi moj gospod Daškov, — nadaljuje on in pomakne svoj stol čisto k

mo! Danes me je obiskal sin mojega najboljšega prijatelja.

— Počakajte me trenutek, takoj se vrnem!

On sezuje copate in obuče čevlje. Nato vzame iz omare plašč in klobuk ter stopi s Petrikovom na ulico.

V nekaj minutah sta sedela v gostilni za mizo.

— Danes ste moj gost, — re-

še Petrikov. — Hej, krčmar, prinesite nama jaje, sira, posušenih rib in rakije!

Petrikov je gotovo zelo ljubil svojega pokojnega očeta, ker je vsak trenutek dvigal svojo čašo in nazdravljajal:

— Večna slava pokojnemu očetu!

Daškov ni mogel drugače kot da je pil in tako mu je polagoma začelo žganje ugajati.

mo! Danes me je obiskal sin mojega najboljšega prijatelja.

— Počakajte me trenutek, takoj se vrnem!

On sezuje copate in obuče čevlje. Nato vzame iz omare plašč in klobuk ter stopi s Petrikovom na ulico.

V nekaj minutah sta sedela v gostilni za mizo.

— Danes ste moj gost, — re-

še Petrikov. — Hej, krčmar, prinesite nama jaje, sira, posušenih rib in rakije!

Petrikov je gotovo zelo ljubil svojega pokojnega očeta, ker je vsak trenutek dvigal svojo čašo in nazdravljajal:

— Večna slava pokojnemu očetu!

Daškov ni mogel drugače kot da je pil in tako mu je polagoma začelo žganje ugajati.

— Žganje ni niti tako slabo, — reče Daškov. — Sedaj se jezim, da sem bil vedno nasprotnik žganja.

— Gostilničar ima gotovo še boljše, — odvrne Petrikov. — Hej, krčmar!

— Izvolite, gospod?

— Prinesite najboljšega, kar ga imaš v kleti! — vzklikne Petrikov. Denarja imam.

— A sedaj, dragi moj gospod Daškov, — nadaljuje on in pomakne svoj stol čisto k

mo! Danes me je obiskal sin mojega najboljšega prijatelja.

— Počakajte me trenutek, takoj se vrnem!

On sezuje copate in obuče čevlje. Nato vzame iz omare plašč in klobuk ter stopi s Petrikovom na ulico.

V nekaj minutah sta sedela v gostilni za mizo.

— Danes ste moj gost, — re-

še Petrikov. — Hej, krčmar, prinesite nama jaje, sira, posušenih rib in rakije!

Petrikov je gotovo zelo ljubil svojega pokojnega očeta, ker je vsak trenutek dvigal svojo čašo in nazdravljajal:

— Večna slava pokojnemu očetu!

Daškov ni mogel drugače kot da je pil in tako mu je polagoma začelo žganje ugajati.

— Žganje ni niti tako slabo, — reče Daškov. — Sedaj se jezim, da sem bil vedno nasprotnik žganja.

— Gostilničar ima gotovo še boljše, — odvrne Petrikov. — Hej, krčmar!

— Izvolite, gospod?

— Prinesite najboljšega, kar ga imaš v kleti! — vzklikne Petrikov. Denarja imam.

— A sedaj, dragi moj gospod Daškov, — nadaljuje on in pomakne svoj stol čisto k

mo! Danes me je obiskal sin mojega najboljšega prijatelja.

— Počakajte me trenutek, takoj se vrnem!

On sezuje copate in obuče čevlje. Nato vzame iz omare plašč in klobuk ter stopi s Petrikovom na ulico.

V nekaj minutah sta sedela v gostilni za mizo.

— Danes ste moj gost, — re-

še Petrikov. — Hej, krčmar, prinesite nama jaje, sira, posušenih rib in rakije!

Petrikov je gotovo zelo ljubil svojega pokojnega očeta, ker je vsak trenutek dvigal svojo čašo in nazdravljajal:

— Večna slava pokojnemu očetu!

Daškov ni mogel drugače kot da je pil in tako mu je polagoma začelo žganje ugajati.

ZAHVALA

Tem potom se želimo iskreno zahvaliti vsem sosedom, ki ste bili pri našem očetu

Mihaelu Pavletich

posebno v zadnjih dneh in ste nam pomagali ob času, ko nam je smrt ugrabila ljubega očeta.

Zahvalimo se č. g. Rev. A. L. Bombachu za večkratni obisk v dolgi boleznini in za zadnje pogrebne obrede ter za gniljiv tolažilni govor, ki nam bo ostal v spominu.

Zahvalimo se vsem, ki ste darovali za sv. maše ter vsem, ki ste dali avtomobile za pogreb. Zahvalimo se članom dr. Najsv. Imena, ki ste prišli molit h krsti našega očeta in ga tako ganljivo sprejeli v cerkvi. Zahvalimo se vsem, ki ste darovali vence in društvu S. N. P. J. za venec in za udeležbo članov pri pogrebu. Zahvalimo se vsem, ki ste dragega ranjkega prišli kropiti in ki ste ga spremili k zadnjemu počitku.

Žalujoči ostali:

Joseph Pavletich, sin, Julia, Rose Pavletich, hčeri, Philipina in Emilia, sestre, P. J. Pavletich, stric.

Euclid, O. 3. jan. 1939.

V BLAG SPOMIN

dvajsete obletnice smrti našega preljubljenega in nikdar pozabljenega dobrega soproga in očeta

John Muhic

ki je v Gospodu za vedno zaspal dne 3. januarja 1919.

Minulo dolgih dvajset let, kar soproj in oče odšel je k Bogu, a nismo se še pozabili v sretni bdi se živ spomin.

Toda sveta vera nas tolaži, da v večnosti je boljši dom, lepše tam ti solnce sije, prosil ljubega Boga za nas

Žalujoči ostali: soproga in otroci

Cleveland, O. Jan. 3. 1939.

CHRISTMAS

1938

A MERRY CHRISTMAS

from

THE PRESIDENT

and Mrs. ROOSEVELT

Tako karto sta pošiljala predsednik in Mrs. Roosevelt za božično voščilo svojemu prijateljem.

Boris Karloff, slovit filmski igralec, je vesel svoje hčerke-prvorojenke. Karloff je star 51 let.

V SPOMIN

ob prvi obletnici odkar je umrl naš ljubljani soprog in oče

Frank Krall

Preminul je 3. januarja, 1938

Prezgodaj si nas ti zapustil, tvoj dom je grob že leto dni.

Počivaj v miru nepozabni in večna luč naj sveti ti!

Žalujoča soproga in hčerki

Cleveland, O. 3. jan. 1939.

OBLAK FURNITURE
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebščine za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HENDERSON 2978

AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu
PRODAJA parobrodne listke za vse prekomorske parnike;
POŠILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;
OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.

DOBER PREMAG IN DRVA
Dobite pri

SEDMAK
MOVING
6506 St. Clair Ave. HENDERSON 1920